

Početak decembra 1991. godine postao sam član SDA. U MZ Trnava bio sam predsednik Mesnog odbora SDA. U početku smo radili na pružanju pomoći građanima u dodeli brašna, šećera, ulja a kasnije smo proširili delatnost, tako da smo formirali po zaseocima takozvane "pododbore" koje je predstavljalo jedno lice. Ja sam bio vrlo aktivan u MZ i kao takav, a i po položaju postao sam član Gl. štaba za Novi Pazar, čiji je predsednik bio Ismet Hodžić zv. Iko. Tokom maja 1992. god. na jednom sastanku bili su prisutni svi predsednici mesnih zajednica iz grada i sela. Nekoliko dana nakon ovog sastanka Ismet Hodžić mi je predstavio Safeta Zilkića kao čoveka, koji će organizovati poslove samozaštite. Razgovarajući sa Zilkićem doznao sam da postoji plan evakuacije prema Ribariću u slučaju napada paravojskih formacija. O mogućim napadima pričali su mi Ahmetović Soko i Zilkić što je bio razlog da organizujemo dežurstva u MZ. Od Zilkića sam obavešten da je na nivou Opštine formirana jedinica za brza dejstva sastavljena od po tri čoveka iz svake MZ a za moju MZ je te ljude odredio Zilkić Safet.

Sredinom leta 1992. godine formirani su štabovi samozaštite, koju su brojali 5-6 ljudi. Komandant tog štaba je bio Zilkić Safet, za gornji deo Trnave Pljakić Faruk, za centar MZ Kurnašević Ramo, za Brđjane Suljović Ibro, odnosno Vesnić Vehbo a Suljević je bio zadužen za reon kod fabrike "Deževa". Zadaci ovih ~~štabova~~ čla ova štaba bili su da na terenu utvrde koliko ima naoružanja i kod kojih ljudi.

Krajem leta 1992. godine pitao sam Mulić Nedžiba kako da nabavimo oružje a On me je uputio na Mulić Ismeta sa kojim me je upoznao M Nedžib. Za Mulić Ismeta sam čuo da nabavlja oružje negde u Bosni i da ga transportuje šleperima pred. za puteve N. Pazar, kojim se prevozi se za posipanje puteva. Za Ismeta sam takođe čuo da je poginuo kod Splita i da je kod sebe imao oko 500.000 DM i da ga je ubio ortak iz Sjenice. Čuo sam da SDA ima magacin oružja, koji se nalazi na putu N. Pazar-Rožaje, ili Rožaje-Tutin i da je u pitanju količina od 5000 komada raznog oružja.

Od Mulić Ismeta ja i Mulić Rahim smo uzeli ukupno 29 kom. različitog oružja sa po 60 metaka za svako oružje i 10-tak bombi, ali neznam koje marke. Ovo oružje smo stavili kod mog rođjaka Dupljak Ešrefa a zatim ga podelili, tako što sam ja uzeo za sebe jednu

automatsku pušku i jednu bombu, Dupljak Ešref snajperku pušku, bombu i 100 kom. metaka, Dupljak Hido automatsku pušku, Hamidović Zaim automatsku pušku, Murić Rahim puškomitraljez i bombu, Idrizović Ramiz automatsku pušku i bombu, Bihorac Ekrem automatsku pušku, Pljakić Faruk automatsku pušku i bombu, Pljakić Šučo automatsku pušku, Čosović Besim i Hako po jednu automatsku pušku, Šabanović Huso automatsku pušku, Mulić Ismet "tomson", Mulić Hasib snajperku pušku, Suljević Ibro snajperku pušku sa 100 kom municije i automatsku pušku za sina., Dupljak Izet i Šučo po jednu automatsku pušku, Ličina N. iz s. Pljevljani automatsku pušku, Aljović Omer iz Trnave poluautomatsku pušku i 100 metaka američke proizvodnje, Kurtanović Mahit automatsku pušku, jer je Safetu Zilkiću dao pištolj, Smajović Dženko automatsku pušku i bombu, Smajović Emih poluautomatsku pušku, Rebronja Hamzo iz Netvrđja malokalibarsku američku pušku sa 200 metaka, Hećo Sulejman automatsku pušku, Kurbašević Ramo automatsku pušku i Bećirović Safet malokalibarsku pušku sa 100 kom. municije i radi stanicu francuske proizvodnje. Sva navedena lica dobili su po dva okvira puna municije, a naoružanje nije plaćeno. Na predlog Nedžiba Hodžića ja sam u januaru 1993. god. bio sa njim na neku obuku u Tursku, gde sam ostao 40 dana. Za put sam dobio 500DM i potrebne troškove. Iz Sandžaka je na obuci bilo 80 ljudi. Obučavali su nas turski generali, njih 10-12. Vežbali smo trčanje, izvodili taktičke vežbe grupnog napada i odbrane. Imali smo po tri bježeva gađanja, vežbali smo kretanje po karti i sl. U Turskoj sam vidjao Ahmetović Sokola i Kolašinac Džemila. Iz resora sigurnosti na obuci u Turskoj bili su Hodžić Nedžib, Kladničanin Šaban, Hamzić Esad, Idrizović Esad, Mulić Rahim, Rastić Enver i Alić Sabit. Iz Turske smo se vratili 09. marta 1993. god. Maja meseca 1991. godine putovao sam u Sarajevo sa Hodžić Ismetom i tamo smo kupili, 5 malokalibarskih pušaka po ceni od 1.500DM po komadu, koje smo prokrijumčarili u N. Pazar. Te puške su podeljene Rebronja Hamzi, Suljević Rifu, Aljović Omeru, Bećirović Safetu, a jedna je prodana Omeru N. iz sl. Cvijetnje za 1.500DM